

BEROEPSBELANGEN

Wijziging van de toelating voor het Tandartsexamen voor bezitters van Amerikaansche diploma's.

Naar wij eerst dezer dagen vernamen is bij Kon. Besluit van 5 Maart 1923 een wijziging gebracht in de bepalingen van het Kon. Besluit van 26 Maart 1895, voor zoover betreft Art. 5 f en g.

Dit luidde:

Art. 5. Zij, die in België, Duitschland, Groot-Brittannië en Ierland, Frankrijk, Zwitserland, de Vereenigde Staten van Noord-Amerika, Suriname of Curaçao na afgelegd examen het recht tot uitoefening der tandheelkunst verkregen hebben, kunnen toegelaten worden tot het afleggen van het theoretisch examen in de tandheelkunde, bedoeld bij artikel 9 der wet van 25 December 1878, op vertoon van een der navolgende getuig-schriften of diploma's:

f. het diploma van „doctor of dental medicine”, verkregen aan het „Dental Department” of de Faculty of dental medicine” der Harvard University te Boston (Massachusetts);

g. het diploma van „doctor of dental surgery”, verkregen aan het „Dental Department” der „University of Pennsylvania” te Philadelphia, aan het „College of dentistry” der „University of Michigan” te Ann Arbor (Michigan), aan het „Department of dentistry” der „Vanderbilt University” te Nashville (Tennessee) of aan het „Chicago College of Dental Surgery” te Chicago.

Het bepaalde onder f. en g. vervalt en hiervoor wordt gelezen: het getuig-schrift van met goed gevolg afgelegd „Examination by the Board of Dental Examiners” in een der Staten van de United States of America.

Wij moeten bekennen de strekking van een en ander niet goed te begrijpen. In de eerste plaats valt ons bij het doorlezen der oude bepalingen op, dat deze met elkaar in strijd zijn. Immers Art. 5 eischt in de eerste plaats dat de bezitters van

een buitenlandsch diploma het recht hebben verkregen tot het uitoefenen van de tandheelkunst in het betrokken land.

De diploma's onder f. en g. genoemd, geven dit recht echter niet, dit geeft alleen een „State Board” diploma. *Ten onrechte* heeft men dus o.i. al deze jaren de bezitters uitsluitend van een D. D. S. diploma tot het tandartsexamen toegelaten. In zooverre is dus de veranderde bepaling volkomen logisch, daar zij aan deze tegenstrijdigheid een einde heeft gemaakt.

Wij vermoeden echter dat de bedoeling der wijziging is geweest een poging om de toelating te verscherpen en in dat geval vreezen wij dat men het doel voorbij geschoten is. Totnutoe gaven alleen de diploma's der meest bekende „Colleges” recht tot toelating. Thans echter geldt het getuigschrift van iedere „State Board”, zoodat men niet de minste waarborg meer heeft, wat betreft de genoten opleiding van den candidaat.

Wanneer men nu weet hoe gemakkelijk het is om zich een willekeurig Amerikaansch D. D. S.-diploma te verschaffen en ook dat in sommige Staten het examen der „State Boards” heel wat gemakkelijker is, dan in andere, dan gelooven wij dat men door deze wijziging de mogelijkheid heeft geopend tot verslapping der eischen in stede van het omgekeerde.

Een laten vervallen van den eisch van het recht tot uitoefening der tandheelkunst in Amerika en behoud van de diploma's der erkend goede Universiteiten had ons juister geleken.

N.